

Проф. д.ф.н. Донка Петканова (1930 - 2016)

На 18.03.2016 г. си отиде една голяма и светла личност - проф. д.ф.н. Донка Петканова. В продължение на повече от пет десетилетия под нейните грижи израснаха няколко поколения филолози българисти и слависти. През цялото това време тя беше и един от най-популярните и обичани от студентите преподаватели. Лекциите ѝ по фолклор, стара и възрожденска литература учеха младите хора не само да ценят и познават българската старина, но и на отговорност и уважение към избраното поприще, защото проф. Петканова влизаше в аудиторията като в храм, а изпитите, на които студентите трябваше да покажат наученото по нейната дисциплина, се превръщаха в празник. Със същия плам тя преподаваше и в университетите на Берлин, Залцбург и Кьолн, където по време на забележителната си кариера работи като лектор по български език, а по-късно и като гост-професор, и за които събра и преведе на немски език съкровищата на старата ни литература, като нарече книгата „Извори с чиста вода“.

Професор Петканова беше достоен ученик и следовник на акад. Петър Динеков и през 1980 г. стана създател и пръв ръководител на Катедрата по кирилометодиевистика, която през изминалата година отпразнува своя 35-годишен юбилей. Катедрата беше нейната любима университетска рожба и тя беше съпричастна към нейните проблеми и се радваше на успехите на нейните членове до последния си дъх. Като ръководител на Катедрата и като неин член проф. Петканова остави високи научни стандарти и светла диря в сърцата на всички членове на Катедрата, към които тя се отнасяше приятелски и за чието научно израстване постоянно се грижеше.

Професор Донка Петканова беше академичен учен с международна известност, носител на няколко престижни награди – Хердерова награда (1988), Кирило-Методиевска награда на БАН (1988) и орден „Стара планина“ (2010). Но тя беше и умел популяризатор, който знаеше как да обясни сложната проблематика на широката публика, на студентите, учениците и даже на децата. Нейно дело е и първият „Енциклопедичен речник по старобългарска литература“, както и единственият по рода си учебник по стара българска литература. Тя беше убедена, че без да знаем кои сме, ако не познаваме себе си, не можем да постигнем какъвто и да е било напредък, и това свое верую сподели в автобиографичната си книга „Слово за самата себе си“.

Професор Петканова беше жена с огромно сърце и силен дух, с неизчерпаем запас от енергия и радост от живота във всичките му форми; любяща майка, съпруга и баба, добронамерен колега, приятел и съдник. Тя беше онзи праведник, без който не може да оцелее нито една човешка общност.

Поклон пред светлата ѝ памет!

От Катедрата по кирилометодиевистика

Поклонението ще се състои на 23.03.2016 г. от 12 ч. в църквата "Св. Седмочисленици"